సంక్రాంతి సెలవులు

ఎస్. జయరామ రెడ్డి

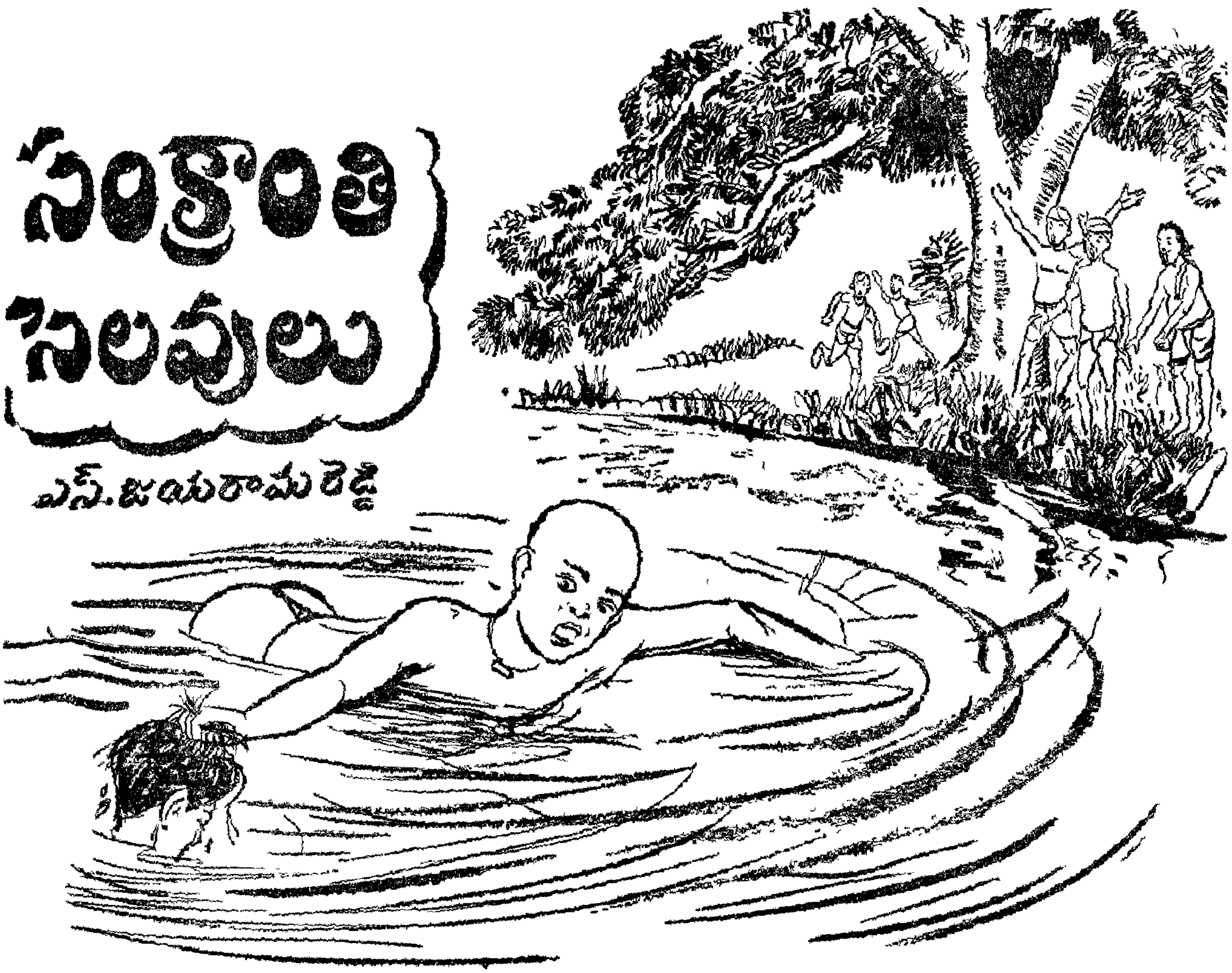

గోపి బొట్టలా అని పర్ణకుటి పోస్టులు దగ్గర బొగ్గుల బస్సు స్టాండుకు వచ్చాడు. గవర్న మెంటువాళ్ళ బస్సులు వచ్చాక గోపి ప్రయాణం చెయ్యటం ఇదే మొదటి స్టాండింగు అంతా వరుసగా నిలబడి ఉన్న ఎర్రరంగు మూతిలేని కారుతో వాళ్ళ స్కూల్లో ఎ. సి. సి. పెరేడ్ లాగ చక్కగా ఉంది కండక్టరు ఖాకీ షర్టు, పాంటు తొడుక్కొని టోపీ పెట్టుకొని దర్జాగా ఉన్నాడు. కాళ్ళకు బూట్లు కూడా ఉన్నాయి. డ్రైవర్ దర్జాగా ఉన్నాడు. గోపీకి డ్రైవరు, పొట్ట ఉన్న కండక్టర్లంటే అసహ్యం. లేనిలేకా, లేచినా ఆ మహారాయుడు ఖరుకునెట్టి మధ్యన వచ్చాకా, తను సీటులో కూర్చుని "టికెట్లు లేనివాళ్ళు వచ్చి తీసుకోవాలి, రైట్" అని అంటారు. సీట్ల మధ్యలో అందరి కాళ్ళూ తొక్కుకుంటూ వెళ్ళి టికెట్టు తెచ్చుకోవాలంటే గోపీకి భలే చిరాకు.

ప్రభుత్వం బస్సులో చక్కగా ముందుగానే టికెట్టు ఇచ్చి ఆ తరువాత లోపలకు పోనిస్తారు. గోపి మెత్తటి సీటులో విదరగా కూర్చొని, కిటికీలోంచి బయటకు చూస్తున్నాడు. విజయవాడ దాటిపోయింది. పచ్చటి పొలాలు, ఆకు తోటలు, చెరుకు తోటలు కనులపండువుగా ఉన్నాయి. గోపీకి ఇంటిదగ్గర వాళ్ళమ్మా, సీతా, కరువు కాలువా గుర్తుకొచ్చాయి. ఇంటికి వెళ్ళి అప్పటికప్పుడే మూడు నెలలు కావస్తూంది. ఎప్పుడు ఊరు చేరుతామా అని గోపీకి ఆత్రంగా ఉంది.

బస్సు నాలుగు గంటలకు పల్లూరు చేరింది. నాన్న పంపిన పాలేరు వెంకడు తలగుడ్డ చుట్టు కొంటూ, బస్సు దిగేవాళ్ళలో తనకోసం చూస్తు న్నాడు. గోపిని చూడగానే "ఏం చిన్నబ్బాయిగారో, బస్తీ నీళ్ళకి బలిసిపోయావే" అన్నాడు. సైకెక్కి పెట్టి దింపాడు. మైలుదూరం నడిచి ఇంటికి చేరేప్పటికి అమ్మ దీపాలు పెడుతోంది. చిన్న పాలేరు అప్పుడే గేదెలపాలు పితుక్కొని వచ్చాడు. అమ్మ తోడిన వేడినీళ్ళ స్నానంచేసి, పాలు పోసు కొని అన్నం తిన్నాడు. "పరీక్షలు బాగా రాశావా?" అన్నాడు గోపీ నాన్న. గోపీ తల ఊపాడు. కాస్సేపు సీతని ఆడించేసరికి నిద్రవచ్చేసింది.

తెల్లవారి గోపీ నిద్రలేచేప్పటికి పదున్నర దాటింది. సంక్రాంతినెల కావటంవల్ల పొగ మంచు బాగా పట్టి ఎదుటివాళ్ళుకూడా సరిగా కనపడటంలేదు. ఎదురింటి కోమట్ల పిల్లలు పరి చెత్తతో చలిమంట వేసుకొంటున్నారు. గోపి కాసేపు చలిమంటదగ్గర కూర్చున్నాడు. అప్ప టికి బాగా వెల్తురు వచ్చి మంచు కరిగిపోయింది. ముఖం కడుక్కొని, వాళ్ళమ్మ ఇత్తడి గ్లాసు నిండా ఇచ్చిన పాలు తాగి, గోపి కాలువవేపు బయలు దేరాడు.

కరువుకాలువ నిండుగా నిశ్చలంగా పారుతోంది. అసలు పారుతున్నట్టే లేదు. గోపి బల్లకట్టు కోసం నిలబడ్డాడు. బల్లకట్టు తిప్పే తిరపతి అవతలఒడ్డు నుంచే గోపిని గుర్తుపట్టాడు. "ఏమండోయ్ చిన్నబ్బాయిగారో, ఎప్పుడు దిగటం" అన్నాడు. బల్లకట్టు ఇవతల ఒడ్డుకు వచ్చింది. గోపి ఎక్కాడు.

"ఆఁ, బెజవాడసంగతు లేంటి బాబూ" అన్నాడు తిరపతి గెడవేస్తూ.

"బెజవాడ కాదు తిరపతి, ఇప్పుడు విజయ వాడ అనాలి. తెలిసిందా ?"

ఇనపబద్దెల కాసుకొని బోడిగుండూ, గోచి పెట్టుకొని ఉన్న పదేళ్ళ కుర్రాడు గోపీ వేపు

గొప్పవారి అబ్బాయి గోపీ కోరి పాలేరుకొడుకు సుబ్బడితో చెలిమిచేశాడు. ఫలితం ఒక్కటే. గోపీకి జ్వరం వచ్చినందుకు శిక్షగా సుబ్బడిని పగ్గంతో చితగ్గొట్టాడు గోపీతండ్రి.

అపరాధం లేకపోయినా అవమానం తప్పలేదు. అయినా సుబ్బడు లేకపోతే గోపీ ఏమికాను? గోపీతండ్రి ఏమికాను!

కున్న సిల్కు బుష్షర్టు వేపు ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నాడు.

అది చూసి తిరపతి "అదేమిట్రా, అట్టా చూస్తావ్. మన సుబ్బారెడ్డికాపుగారి అబ్బాయి కదూ. బస్తీలో చదువుకొంటున్నాడు — మా చిన్నోడు బాబూ. మీ తోటివాడే. వీడి కొక మంచి చొక్కా ఇప్పించండి అబ్బాయిగారూ" అన్నాడు.

"చదువుకొంటున్నావా ?" అడిగాడు గోపీ.

ఆ పిల్లవాడు లేదని తల ఊపాడు.

"నీ పేరేంటి ?"

"సుబ్బన్న—సుబ్బడు. నేను కూడా బల్లకట్టు తిప్పగలను" గర్వంగా అన్నాడు సుబ్బడు కాలవ లోకి చూస్తూ.

"చిన్నబ్బాయిగార్నికూడా నీ వెంట తీసుకుపోరా" అన్నాడు తిరపతి కొడుకువేపు చూసి.

"ఎక్కడికి పోతున్నావ్" అడిగాడు గోపీ.

"పెదకట్టంట. తుమ్మబంక పోగు చేయటానికి పోతున్నాను. మీరూ వస్తారా ?" ఉత్సాహంగా అడిగాడు సుబ్బడు.

"మరి నాకూ కాస్త బంక పెడతావా ? పుస్తకాలు అంటించుకోటానికి ?"

సుబ్బడు 'వూ' అన్నాడు.

గోపీకి సుబ్బడికి బాగా స్నేహం కలిసింది. పెద్ద కట్టమీద తుమ్మల్లో బంక పోగుచేస్తూ సుబ్బడు ఎన్నో కథలు చెప్పాడు. ఫస్టుఫారం చదువుతున్నాగూడ గోపీకి రానన్ని కథలు సుబ్బడికి వచ్చు. సినిమా పద్యాలు ఘంటసాలకన్నా బాగా పాడగలడు. ఇంటికి వచ్చేప్పుడు గోపీకి బోలెడంత తుమ్మ బంక ఇచ్చి పంపాడు.

"సాయంత్రం మా ఇంటికి రా. నీకు చొక్కా ఇస్తాను" అన్నాడు గోపీ. దూరంగా పోతున్న సుబ్బడు బోడిగుండు వెనక్కు తిప్పి 'వూ' అన్నాడు.

ఇంటికొచ్చాక "ఎక్కడిదిరా తుమ్మబంక ?" అన్నది గోపీతల్లి.

"తిరపతి కొడుకు సుబ్బడు లేడూ, వాడు పెట్టాడు. వాడూ నేనూ కలసి పెదకట్టంట తిరిగి పోగుచేశాం. అమ్మా, సుబ్బడు చాలా మంచి వాడు కదూ ?" అన్నాడు గోపీ.

అమ్మ విసుక్కుంది.

"ఆ పాలేరువెధవతో నీకు స్నేహం ఏవిట్రా? కరణంగారింటికి పోగూడదూ. వాళ్ళబ్బాయికూడా పట్నం నుంచి వచ్చాడుగా" అన్నది.

గోపీ సుబ్బణ్ణి రమ్మన్నసంగతి మర్చిపోయి అన్నం తిని కరణంగారింటికి పరిగెత్తాడు.

మర్నాడు గోపీ కాలువగట్టు కెళ్ళేప్పటికి సుబ్బడు గోచీపెట్టుకొని కాలవలో ఈత కొడుతున్నాడు. గోపీని చూచి "మీరు రండి. ఈత కొడదాం. నీళ్ళు వెచ్చగానే ఉన్నాయ్" అని కేక వేశాడు.

"నేనా ! నాకు ఈత రాదుగా?" గోపీ తిరిగి కేక పెట్టాడు.

సుబ్బడు ఈదుకొంటూ గోపీ ఉన్న ఒడ్డుకు వచ్చాడు.

"నాకూ ఈత నేర్పుతావా ?" అన్నాడు గోపీ.

"ఇక్కడ కాదు. ఇది చాల లోతు. మధ్యాన్నం లంకమీదకు వస్తే అక్కడ నేర్పుతాను" అంటూ మళ్లీ ఈదుకొంటూ అవతలికి వెళ్లిపోయాడు.

గోపీ ఇంటిదగ్గర తొందరగా అన్నం తిని లంకకు బయలుదేరాడు. బల్లకట్టుమీద సుబ్బడు కలిశాడు. కరువుకాలవ దాటితే వచ్చేది కృష్ణా నదే. అసలు కరువుకాలవకీ, కృష్ణకీ ఒకటే గట్టు. ఆ గట్టు దాటితే కొంచెందూరం తాటిచెట్లు, తుమ్మలు, ఆ తర్వాత ఇసుక. కంటికి కనిపించినంతవరకు తెల్లటిమెత్తని ఇసుక. దాదాపు అర కోసెడు దూరం పోతే పెద్దలంక. ఆ లంకని గోపీ నాన్నే కౌలుకు తీసుకున్నాడు. ఇసుకలో నడుస్తుంటే మెత్తగా, వెచ్చగా, చక్కిలిగింతపెట్టి నట్లుగా ఉంటుంది. ఇంకా ఎంతదూరమైనా నడిచి వెళ్లాలనిపించింది గోపీకి. లంకలో మంచి రేగిచెట్లు ఉన్నాయట. సుబ్బడు నోరూరిస్తుండగా ఇద్దరూ లంకమీదకు చేరుకొన్నారు. తూర్పు వైపున లంక ఒడ్డునే పెద్ద వేపచెట్టొకటి ఉన్నది. అంత పెద్ద చెట్టుని గోపీ ఎక్కడా చూడలేదు. పొడవుగా ఉన్న వేపచెట్టు కొమ్మలు, ప్రక్కనే ఉన్న మడుగు మీదకు వాలి నీళ్ళలో ఊగుతున్నాయి. గోపీ ఆ వేపచెట్టునూ, తెల్లగా మెరుస్తూన్న నీళ్లనూ చూస్తూ "దీంట్లో దిగుదామా?" అన్నాడు.

"అమ్మో ! దీంట్లోనే ? దీంట్లో మొసళ్ళు ఉన్నాయి తెలుసా ? పొరబాటున ఏ గొడ్డు దిగినా, మళ్లీ బయటకు రాలేదు" అన్నాడు సుబ్బడు గోపీచెయ్యి పట్టుకుంటూ.

"అంతా ఒట్టిదే. నిజంమొసళ్ళు ఇక్కడుంటా యేమిటి ?"

"నిజంమొసళ్ళే. నే సొంతకళ్ళతో చాల సార్లు చూశాను ఒడ్డుకొస్తే. మొసళ్ళు ఒడ్డు కొచ్చినప్పుడు ఏమీ చెయ్యలేవు. అసలు దీనిపేరే మొసళ్ళమడుగు. కావాలంటే మా అయ్యని అడుగు" అన్నాడు

"మరి నాకు ఈత నేర్పుతానంటివిగా?"

"ఇక్కడ కాదు. అవతల ఇంకొక మడుగు ఉంది. అదైతే లోతు ఉండదు. రేపు ఒక తుండు గుడ్డ తీసుకురండి. ఈతకొట్టాక తుడుచుకోక పోతే మీలాంటివారికి జలుబు చేస్తుంది" అన్నాడు సుబ్బడు.

గోపి ఉత్సాహమంతా చచ్చిపోయింది. సుబ్బడు సినిమాలో పద్యాలు పాడుతూ, మంచి మంచి రేగి పళ్ళు ఏరి కోసి ఇచ్చాడు. ఒక తుమ్మచెట్టెక్కి కొమ్మకు వేళ్లాడుతున్న గిజిగాడిగూడు తెంపుకొచ్చాడు గోపీకిద్దామని. కాని గోపీ దాన్ని తీసుకోలేదు.

"ఛా. దానిగూడు తెంపితే మనకు పాపం కదూ" అన్నాడు.

సుబ్బడు మళ్లీ చెట్టెక్కి ఆ గూడుని కొమ్మకు కట్టి వచ్చాడు. "రేపు తప్పకుండా ఈత నేర్పాలి సుమా !" అన్నాడు గోపీ.

'వూ' అన్నాడు సుబ్బడు.

చీకటి పడుతుండగా ఇంటికి చేరాడు గోపీ. వాళ్లమ్మ అప్పుడే గారెలు వండుతూంది. "మధ్యాన్నంనుంచీ ఎక్కడకు పోయావురా, అన్నంకూడా తినకండా? కరణంగారి అబ్బాయి నీ కోసం వచ్చిపోయాడు" అన్నది.

గోపీ గారెలు తింటూ లంకకు పోయిన సంగతీ రేగిపళ్ళ సంగతీ చెప్పాడు. వాళ్ళమ్మ మండిపోయింది.

"వెధవా, నిన్న చెప్పానుగదా వాడి వెంట వెళ్లొద్దని. మళ్లీ ఎందుకు పోయావ్ ? వాడితో నీకు స్నేహమేమిటి — నువ్వు మళ్లీ వాడితో కలిసి తిరిగావంటే నాన్నతో చెప్తాను. తెలిసిందా ?" అన్నది.

గోపికి కూడ కోపం వచ్చింది. "ఏమమ్మా ? వాడు మాత్రం కరణంగారి అబ్బాయి లాంటి వాడు కాదా ? ఐనా మా బోర్డింగులో అందరమూ కలిసే తింటాం. నీదంతా పిచ్చిగాని" అన్నాడు.

వాళ్లమ్మ ఆశ్చర్యంతో నోరు నొక్కుకొంది. గోపీ గారెలు తినకండానే లేచిపోయాడు.

మర్నాడు కరణంగారింటికి వెళ్లలేదు. మధ్యాహ్నం కాగానే గప్‌చిప్‌గా తుండుగుడ్డ ఒకటి తీసుకుని లంకమీకు చేరాడు. సుబ్బడు చాల సేపు ఈత నేర్పాడు. కాని గోపీకి ఇంకా బాగా రాలేదు కాసిని రేగిపళ్ళు కోసుకొని తిని సాయంకాలానికి ఇంటికి చేరాడు.

వాళ్లమ్మ ఎక్కడకు వెళ్లావని అడగలేదు. గోపీ చెప్పనూ లేదు. కాని లంకలో ఈతకొట్టిన సంగతి వాళ్లమ్మకి తెలిసింది. బహుశా పాలేరు వెంకడు చెప్పి ఉంటాడు. అన్నం తిని ఆరుబయట మంచంమీద కూర్చొని, సీతను ఆడిస్తున్నాడు గోపీ. వాళ్ల నాన్న

అప్పుడే పొలంనుంచి వచ్చి స్నానం చేస్తున్నాడు. గోపీ అమ్మ తుండుగుడ్డ అందిస్తూ "చూశావా ? మనవాడు చేసేనిర్వాకం ?" అన్నది.

గోపీ నాన్న 'ఏమిటి' అన్నట్లు చూశాడు.

ఆవిడ అంతా చెప్పింది. "నిన్న నేను అన్ని చెప్పినా వినక ఇవ్వాళ లంకకెళ్లి ఈత కొడుతున్నాడట. ఐనా మనవాడి ననిమాత్రం ఏం ప్రయోజనం లే. ఆ వెధవకి మాత్రం కొంచెమన్నా భయం ఉండొద్దా ?"

"అంతవరకూ వచ్చిందా ? నేను చూస్తాలే" అన్నాడు గోపీనాన్న.

మర్నాడు గోపీకి బాగా జలుబుచేసింది. కొంచెం జ్వరంకూడా వచ్చింది. దానికోసం వాళ్లమ్మ చేసిన హడావిడి ఇంతా అంతా కాదు. గోపీని మంచంమీదనుంచి దిగనివ్వలేదు. రంగాచారి వచ్చి, ఏవో కుప్పెలు అరగదీసి మందిచ్చాడు. ఆ నాటుమందు వాసన చూస్తే గోపీకి మంచినాడే జ్వరం వచ్చేది. వాళ్లమ్మ రోజంతా సుబ్బణ్ణి తిడుతూనే ఉంది. గోపీకి ఇంతజబ్బు రావటానికి సుబ్బడే కారణమని వచ్చినవాళ్లందరికీ చెప్తూంది. సుబ్బణ్ణి తిడుతూంటే గోపీకి ఎంతో బాధగా ఉంది. రెండు మూడు సార్లు కోపంతో "ఇంక ఊరుకో అమ్మా" అన్నాడు.

చీకటిపడుతూండగా సుబ్బడు బిక్కు బిక్కుమంటూ వచ్చాడు. గోపీ లోపలి గదిలో మంచంమీద పడుకొని ఉన్నాడు. వాళ్లమ్మ సుబ్బణ్ణి బయట వాకిట్లోనే చూచి "ఏంరా, ఎందుకొచ్చావ్ ?" అని గదమాయించింది.

"చిన్నబ్బాయి చొక్కా ఒకటి ఇస్తామన్నారండీ" అన్నా భయం భయంగా.

"ఆఁ, నీకు చొక్కా కావాలా ? పిల్లాణ్ణి తీసుకెళ్లి పాడుచేసింది చాలక ఇప్పుడు మళ్లీ వచ్చావా ! వాళ్ల నాన్న వస్తున్నాడులే ఉండు" అన్నది కోపంగా.

అంతలో గోపీ నాన్న వచ్చాడు. వస్తూనే సుబ్బణ్ణి చూసి "ఇట్రారా" అని అరిచాడు. సుబ్బడు భయపడ్డాడు.

"విన్నే. కదలవేంరా మొద్దా."

సుబ్బడు మాట్లాడలేదు. ఆయనకు కోపం ఎక్కువైంది. చేతులో ఉన్న పగ్గం చివర విప్పి బలంకొద్దీ సుబ్బడి కాళ్లమీద ఒక దెబ్బ వేశాడు. సుబ్బడి నోటంట ఏడుపు రాలేదు. గజగజా ఒణుకుతున్నాడు. రెండోదెబ్బ పడింది. "ఫో, గాడిదా" అని అరిచాడు. గోపీనాన్న. గోపీ ఇదంతా విని, నీరసంతో మంచం దిగి వచ్చేప్పటికి సుబ్బడు ఏడుపు దిగమింగుతూ, చీకట్లో కలిసిపోయాడు.

గోపీకి రెండో రోజే జ్వరం తగ్గిపోయింది. కరణంగారి అబ్బాయి స్నేహం గోపీకి నచ్చలేదు. రెండు మూడు సార్లు కాలువగట్టుకు వెళ్లాడు. సుబ్బడు, గోపీ పిలిచినా కూడా పలకలేదు. అసలు గోపీవేపు చూడనన్నా లేదు. సుబ్బడి బాబు బల్లకట్టు తిరపతి మాత్రం "వాడి సావాసం మీ కెందుకులే బాబూ. మీరు గొప్పోళ్ళు. మీకు వాడి సావాసం తగదు" అన్నాడు బాధగా. గోపీకి చాలా కష్టం వేసింది. ఏదో చెప్పాలనుకున్నాడు. కాని చెప్పలేకపోయాడు.

-చిత్రకారుడు—ఎమ్. ఎస్. ప్రకాష్ (విశాఖపట్టణం)

సంక్రాంతి సెలవుల్లో

గోపీకి మిగతా తన ఈడు పిల్లలతో ఆడుకో బుద్ధివేయలేదు. పొలాలవెంటా, కాలువగట్ల మీదా ఒంటరిగా తిరుగుతున్నాడు. బొత్తిగా ఏమీ తోచటంలేదు. ఉత్సాహం అంతా చచ్చిపోయింది. సెలవులు ఎప్పుడు అయిపోతాయా అని ఎదురు చూస్తున్నాడు.

ఒకరోజు ఏమీ తోచక లంకవేపు వెళ్లాడు. లంకలో తుమ్మలు కొడుతున్నారు. గోపీవాళ్ల పాలేరు ఇంకా నలుగురైదుగురు కూలీలను పెట్టుకొని తుమ్మలు కొట్టేస్తున్నాడు. వెంకడు గోపీని చూసి "ఏం చిన్నబ్బాయిగారూ, పల్లెటూళ్లో ఏమీ తోచటంలేదా? రేగిపళ్ళు కోసిపెడతా రాండి" అని కేకవేశాడు. గోపీ వినిపించుకోలేదు. కాసేపు ఒక్కడే లంకలో అటూ ఇటూ తిరిగాడు. సుబ్బడు గేదెలు కాస్తూ కనిపించాడు. కాని గోపీని పలుకరించలేదు. పలుకరిస్తే వాళ్ల నాన్న తంతాడేమోనని భయం. ఆయన పగ్గంతో కొట్టిన దెబ్బలు వాడు మర్చిపోలేదు. గోపీ ఒక్కడే విచారంగా తిరగసాగాడు. అంతలో పళ్లుతోముకోటానికి వేపపుల్లలు కోసుకుందామని బుద్ధిపుట్టింది. గోపీ మెల్లగా మొసళ్లమడుగు పక్కనే ఉన్న వేపచెట్టు వద్దకు వచ్చాడు. చెట్టు చాలా పెద్దది కావటంవల్ల బాగా ఆకులేసి చక్కని పుల్లలున్నాయి. సుబ్బడేగనక ఉంటే నిమిషంలో కావాల్సినన్ని పుల్లలు విరిచిపెట్టేవాడు కదా అనుకున్నాడు గోపీ.

గోపీకి చిన్నప్పటినుంచీ చెట్లు ఎక్కడం బాగా అలవాటే. అందుచేత సునాయాసంగానే చెట్టు

ఎక్కేశాడు. గబగబా పది ఇరవై పుల్లలు విరిచాడు. ఇంతలో వెనకగా ఏదో శబ్దమైంది. గోపీ వెనక్కు తిరిగి చూశాడు. పచ్చని పసిరిక పాము ఒకటి బర్రున కొమ్మమీద నుంచి గోపీవేపుకు జారుతూంది. అంతే! గోపీ 'అమ్మో' అని ఒక్క కేక పెట్టాడు. కాలు జారి క్రింద ఉన్న మొసళ్ల మడుగులో పడిపోయాడు.

ఆ కేక విన్న తుమ్మలు నరుకుతున్నవాళ్లంతా పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చారు. అప్పటికే గోపీ ఒకసారి మునిగి మళ్లీ పైకి తేలాడు. అందరూ చూస్తూ ఒడ్డున నిలబడ్డారే గాని, మడుగులోకి దిగటానికి ఎవ్వరూ ధైర్యంచేయలేదు. మొసళ్లమడుగంటే అందరికీ భయమే. పాలేరు వెంకడు గుండెలు బాదుకొంటూ కాలుగాలినపిల్లిలాగా అటూ యిటూ తిరుగుతున్నాడు. తుమ్మలు కొట్టటానికి వచ్చిన కూలీలంతా చూస్తూ నిలబడిపోయారు నిస్సహాయంగా.

అరుపులు విని సుబ్బడుకూడ అక్కడకు వచ్చాడు. వెంటనే ఆలోచించకండా మడుగులోకి దూకేశాడు. "ఒరే, చస్తావురా. దాంట్లో మొసళ్లున్నాయిరా" అని అరిచారు కూలీలంతా. కాని అప్పటికే సుబ్బడు ఈదుకొంటూ గోపీ దగ్గరకు చేరాడు. ఒడ్డున ఉన్నవాళ్లంతా ఇద్దర్నీ ఆశ వదులుకున్నారు. సుబ్బడు అతి కష్టంమీద గోపీని ఒడ్డుకు లాక్కొచ్చాడు. గోపీకి తెలివి లేదు.

గోపీకి తెలివివచ్చేప్పటికి ఇంట్లో మంచం మీద ఉన్నాడు. చుట్టూ అమ్మ, నాన్న, సీత, అక్క, బావ, పాలేర్లు అందరూ నిలబడి ఉన్నారు. గోపీ కళ్లుతెరిచేప్పటికి అందరిప్రాణాలూ కుదుటబడ్డాయి. గోపీనాన్న సంతోషంతో "ఒరేయ్, సుబ్బన్నా, ఇటురా" అని కేకవేశారు. గోపీ ఆశ్చర్యంతో వాకిలివేపు చూశాడు. సుబ్బడు విప్పారిన ముఖంతో లోపలకు వచ్చాడు. "అడుగో నాన్నా, నీ స్నేహితుడు. నిన్ను బ్రతికించినది వాడేరా. వాడి ఋణం ఎన్ని జన్మలెత్తినా తీర్చుకోలేం" అన్నది గోపీ తల్లి, గోపీతల నిమురుతూ.

"వాడికున్న ధైర్యం పెద్దవాళ్లకు గూడా లేదు" అన్నాడు గోపీనాన్న సుబ్బడి వేపు ప్రేమగాచూస్తూ.

పక్కనే ఉన్న పాలేరు వెంకడు సిగ్గుతో తల వంచుకొన్నాడు.

"ఐతే మే మిద్దరం హాయిగా కలిసి తిరగొచ్చుగా?" గోపీ అనుమానంగానే అడిగాడు.

"రేపు భోగిపండుగ. సుబ్బడు మనింట్లోనే అన్నం తింటాడు. వాడికిగూడా కొత్త చొక్కా, లాగూ కుట్టిద్దాం. తరవాత ఇద్దరూ కలిసి సర్కసుకి పోదురుగాని. సరేనా ?" అన్నది వాళ్లమ్మ.

గోపీకి సంతోషం ఎక్కువై కళ్లంబడి నీళ్లు వచ్చాయి.

బాధాకరమును హేయకరము అగు
తామర ఇతర చర్మ
వ్యాధులను పోగొట్టుకోండి
శరీరమంతటా అవి పాకిపోవచ్చు

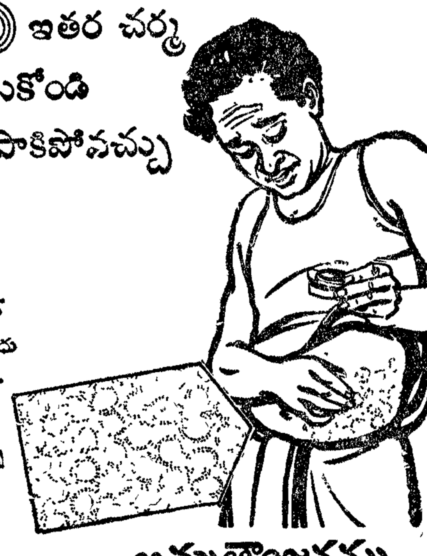

తామర, తీటలు-దురదలు, మేహ తామరలు వంటివి అంటువ్యాధులు. కుటుంబంలో ఇతరులకుకూడా ర్గావచ్చు. అమృతాంజన్ లిమిటెడ్ వారి తామరమందు అట్టి చర్మవ్యాధులను శీఘ్రముగా నిరపాయకరంగా నివారించును. అమృతాంజన్ లిమిటెడ్ వారి తామరమందు డబ్బా ఒకటి ఎప్పుడూ ఇంట్లో అందుబాటుగా ఉంచుకోండి.

అమృతాంజనము
లిమిటెడ్ వారి
తామరమందు
అమృతాంజన్ లిమిటెడ్
14/15, లజ్ చర్చి రోడ్డు, మద్రాసు-4
బొంబాయి-1, కలకత్తా-1, న్యూ ఢిల్లీ-1

JWT-AM-R1168 Rev.

అందానికి మంచిదారి

మీ జీవిత విజయాలకు అందం అవుసరం. గ్లోరియా అనే సౌందర్యపోషకొన్ని ముఖానికి వ్రాసి తుడిచినంతలో, మంచి కాంతిని, చక్కటి అందాన్ని వెంటనే తెస్తుంది. మీ అందం, దినదినాభివృద్ధికి, నెలకు అధమం కొన్నిసార్లు అయినా గ్లోరియాను వాడండి. ముఖంమీది మొటిమలను, మచ్చలను, ముడుతలను నమ్మకంగా పోగొడుతుంది. గ్లోరియా యొక్క సౌందర్యపోషకశక్తివల్ల మీ ముఖములోని, అసహ్యమయిన ముదిరూపును పోగొట్టి, ఆకర్షణీయమైన లేతదనాన్ని తెస్తుంది. మొదటి పూతకే మీకు ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించే అందాన్నియిస్తుంది. ఒకసారి వాడిచూస్తే, మీ రెప్పుడూ విడువరు.

అన్ని షాపుల్లోను దొరకును.

JANITA PRODUCTS, ELURU, (Andhra)

ఆంధ్రప్రదేశ్‌కు ఏజంట్లు: సీతారామ జనరల్ స్టోర్సు ఏజన్సీస్, విజయవాడ సికిందరాబాదు